

IJA # 3687

שולחן ערוך יורה דעה

Book Section - Shulhan `Arukh Yoreh De'ah

Ḳaro, Yosef ben 'Efrayim

ס' ללבוני כלום - בהן שהיו יסן ומת עמו באהל
כריבין להקנינו ולהגיד לו כדי שיבא :

ב קדמי עכוס ככון לזוהר כהן מולך
עליהם : (אעפ"ש מקילין) רמ"ם וכוון
להקנינו אבל קבר שלמות לטובי' משהא כשל ישרא' ^ל
ורש"א סימן קד' ורמ"ב ^ל

**שעג איזה כהן מוזהר על
הטומאה ולא איזה מתים מטמא
ועד מתי מטמא ובו טעמיהם :**

א כשם שכהן מוזהר שלא לטמא כד
מוזהרים הגדולים על הקטנים : (דוקא
למזוזין) כדא' אבל אם הקטנים מטיחין מעמין
עין בא' מ' ס' שה' או כדך להפרישו : ^ל 'הר"ם בא'
ב' ק' כ' וינהלו וטור בשם הרמ"ם כתב בא' ראון
כדך) **ב** אפי' בעל מום מוזהר מליטמא
אבל חלל וכהנת מותר ל'טמא : **ג** כל
המתים האמורים בה' שכהן מטמא להם
מזב' שיטמ' להם ואם לא רנה מטמאים
איתו על כרחו אחד האיש ואחד האשה :
ד אלו הם הקרובי' שמיטמא להם אשתו
בשואה שהיא כשרה אבל פסולה או גרוש'
או ארום לא אופן ולא מיטמא לה וכן היא
לא אובכת ולא מיטמאה לו ומיטמא לאמו
אפילו כתחלה ולבנה ולבתו דקיס ליה
שכלו לו חדשיו או ששם משלשי' יום ואולך
אפילו הם פסולים חוץ ממנה ובתו משפח'
או ארמית ודוקא שהם משלשים יום
ואולך או דקיס ליה שכלו לו חדשיו ולאחיו
ולאחותו מאביו אפילו הם פסולי' אלא אם
בן הם בני שפחה או ארמית אבל לאחיו
ולאחותו מאמו אינו מטמ' (וכן אינו מטמא)
לאחותו ארוסה אפי' היא ארום לכהן ולא
לאמו ומפתי' אבל מטמא לאחותו ארוסה
שכתגרה וכוונתה זמון עץ ומיטמא לשומר'
יבם אפי' אם כתב ככתובתא' מיתת בלא
כפי' תהד' כפוקת' לבי' ק' : **ה** כל אלו

שמיטמ' להם אפי' שלא לבזר' ויא' דוק לבזר'
הנה ולשכר' האשכנזי' פסילו מת לו עת בשבת
שאי אפשר לקברו בו כיום שרי לטמאות לו ולשמיטת
כדי שלא יהא מוטל כביון א' ת"ס כיוון דמ' ^ל וכוון
להקנינו ככד' האחרונ' שלא לטמא' רק לבזר' קבור'
ולשמיטת' לו ארון וזכריבין : ^ל 'שם בשם ת' ו' שכל' ^ל
ו אינו מטמא להם לא עד שמתו הגולל :
^ל ואם דעתו לפנותו מות לשמו לו לזכור עד שימת'
גולל שכי') (תשובת הרשב"א סימן רכ"ב)
ז אסור לכהן להתטמא למת אפי' בעת
שמיטתו לקרוביו לשיכר כהן שמת לו מת
כדך לזוהר ולקברו בסוף בית הקברות
כדי שלא יכנס לבית הקברות ולא
יתטמא בקברות אחרים כשיקבור מתו :
הנה ודוקא לאחר שפירס' החזרו אבל בעו' שהא'
עוסק כמתו מותר לטמאו אף לאחרים : ^ל 'טור' ^ל
ח כהן שפירסו אבותיו מדרכי בני כנון
המסורו אינו מטמא להם ולא להרוגי בית
דין ולא מי שמאבד עצמו לדעת ולא להספק
כנון שכתערב ולדה בולד חבירתה או
ספק בן על ראשון או בן שבעה לאחרון :
ט אין הכהן מיטמ' לאחר מן הקוי מאביו
ולא לעגם מעצמו איביו וכן המלקט עצמו'
אינו מטמא להם אף על פי שהשדרה
קיימת חסר ממנו כל שהוא אפילו הוא
מוכח אבלו אינו מיטמא לו שאינו מיטמא
אלא לשלם ויש מי שאומר דהכי מילי כששם'
לאח' מיתת' אבל אם חסר ממנו אבר כחיוג
ומת מיטמא לו אף על פי שאינו שלם :
^ל ויא' שאינו מטמא לרבו דמקמי חסר ^ל כלנו בשם
^ל ר' וכוון להחמיר : ^ל

**שער טומאת כהן למת מצוה
לנשיא ולרבו ועל איזה מת
מתאבדין ובו יא' עיפיהם :**

א מזהב להטמאת למת מצוה אפי' הוא
כהן גדול וכיור והולך לשחוט את פסחו
ג' 24 6 ולמול

יורה דעה הלכות אבלות שער

הבער אינה
ישעלה טעם
על

למול את בנו ומנא את מצוה הרי זה
מיטמא לו: ב אינו קור'מת מכו' לענין זה
אלא אם כן מנא ראשו ורובו ואם מנא
ראשו ורובו חוץ ממנא אחד חוזר ליטמא
בשכל אותו אבר: ג איזהו מת מצוה
שמנאו בדרך או בעיר של עכו'ם ואין לו
קורבים וממקו' שמנאו אינו יכול לקרות
ישראל שיעשהו ויבא ליטמל בו ולקוברו
אסור לזלוזו ומשם ולהיחית את המת אפי'
לינך לעיר להביא קורבים אלא יעמא
עצמו ויקברו אבל אם היו ישראל קרובים
למקו' המת שהמונא את המת קורא אותם
והם עובים לו ובאים לקברו אין זה מת
מצוה שיטמא עליו הכהן אלא קורא אותם
וקם קורבים באו בני העיר אם יש לו כל
זכרו מושך את ידיו:

ד כל מי שמתאבל עליו מתאבל עמו אם
מת לומת ודוקא בעירו בפניו אבל שלא
בפניו אין כריך לכהן אבלות חוץ מאשתו
שאע"פ שמתאבל עליה אינו מתאבל עמה
אלא על אביה או על אמה משום כבוד
חמיו ואחותו אבל על אחיה ואחותו או
בנה ובתה מאי' אחר אינו מתאבל עמה
ומכל מקום אינו יכול לכופה להתקטע
אבל יכולה למווג לו הכוס ולהביע לו
המטה ולרחוץ פניו וידיו ורגליו וכן היא
איכה מתאבלת עמו אלא בשמתו חמיה
או חמותה אבל שאר קרובי שמתו איכה
מתאבלת עמו:

הנה ואל דהאירא נוהגין להלך באבלות זה של
המתאבל' עמו ראין זה אלא משום כבוד המתאבל'
ועכשיו נהנו כולם למחול'כו: ונהגין האירא שלא
לתאבל כלל עם המתאבל' הטור בשם הראש' וכל
המתאבל כזה אינו אלא חן המתאבל' הנהות מיי'
פ'כ'ו: ה' מהנה שכל קרובי המת הפסולין לו לערוד'
מראים קית אבלות כנגמ' כל סע' כדראשון
דהיינו עד אשר שבת הראשון שאינו רוחים ואין
משפ'ם קב' בגדיהם כיוון בשאר שבת' ג' דלוי' איש
ערוך נהנו כך: ויש מקומו'ם שנהנו עוד להתאבל'
בעבלי'ם אחרים והעיקר כמו שכתבתי בזה
בשמועה קדוה'א'ו שהיה אבל המיתה אבל בשמוע'
המק'ה אין לאבלות זו מקום כלל: ומהא' הכל
מבואר בק'ה הינו רכ"ה: מי שנוהג להתאבל על
עצמו להתאבל על מי שאינו כריך או ללבוש שמתו'
על קרובו אין מוסין בירו: ה' הראש' ב' כ' ה'

הנה ואם אינו מנא שיקברו רח' שגבר אינו
מייב' לטכורו מלוא' אלא מתאבל' אפי' ינה: ו' פ' האשה
דכה' את הנושא ולא ידעין אם ע' בוס אפי' ישראל
הוא אזלי'ן בתר רובא הנמכ'א' עם אם יש שלא נוכל
לומר כל קבוע במתנה על מתנה: ז' בית גוסף
כשם שכותב הכה"כ:

ז כל הקרובים שהכהן מיטמא להם
שהם אביו ואמווכו ובתו ואחיו ואחותו
מאביו הכמולה ואשתו מתאבלים עליהם
ועוד הוסיפו עליהם אחיו מאמו ואחותו
מאמו בין בתולה בין נשוא ואחותו נשואה
מאביו שמתאבלים עליהם אע"פ שאין בהן
מיטמ' להם וכשם שהוא מתאבל על אשתו
כך הוח מתאבל' עליו ודוקא אשתו כשרה
ונשוא' אבל פסולה או ארוסה לא אבל בנו
ובתו ואחיו ואחותו אפי' הספול' מתאבל'
עליה חוץ ממכו' ובתו ואחיו ואחותו משפ'ת'
הרודי' ואחי' יהודי' שאינו מתאבל עליה:

ח ז' שכתבנו הו' ונכיו או עבד
שכתבחר הו' ואמו אין מתאבלין זה עז':
ט וה' ז' שכתבנו ע' אמר' א' מתאבל עליה: י'
י' שכתבנו כה"כ

אין מתאבל' עם הקרובים שמתאבלים
עליהם לא בשמתאבלים על קורבה דשאר
כגון בנו ואחיו שמתאבל על בן ובת שלה'
אבל על קורב' שקדושין שלהם כגון שמת'
אשת בנו או אשת אחיו או בעל בתו או
בעל אחוהו אינו מתאבל עליהם:

י' מיוק' כל שלשים יום ויום שלש' בכלל
אין מתאבל' עליו אפי' ג' מדו שערו ועכריו
ומשם ואילך מתאבל עליו לא אי' בודע
שה' כן ח' ואי קום ליה ביה שכלו' חדשיו
כגון שבעל ופירש וכו'ל חו' לט' חדשים
ג' מורים